

12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου Ὁσίου (†1994). Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου
τῶν μαρτύρων.

ᾠχος δ΄. Ἐωθινὸν ε΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι - Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξασ πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξασ την ε γερ σιν α λη θως
α νε στη χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν

τες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
ειςτους αι ω ω ω ω νας

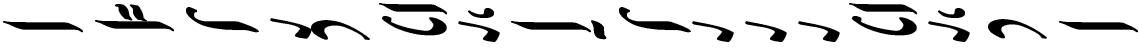
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυγα α ζε
Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα
λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

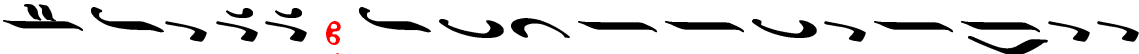
Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

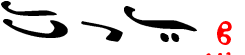
Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

 θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α

 να στασιν πασι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

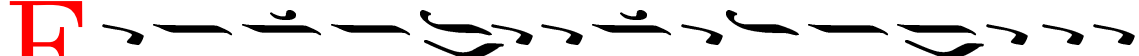

 λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

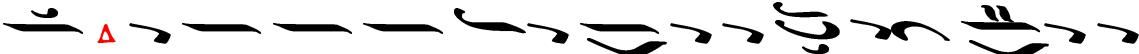
Εκ των ανωκαατελθωντων υψωματων Γαβρι

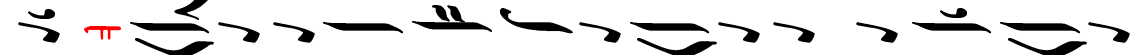
 ηλ και τη πετρα προσελθων ενθα η πετρα της ζω

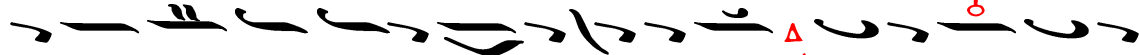
 ης λευχειμωνων ανεκραυγαζεταις κλαιου ου ου

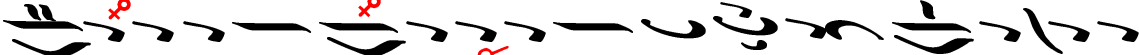
 σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου

 σαι αι το ευσυμπααθηη τον ον γαρ ζητει τε

 κλαιου ουσαι θαρσει τε ως αληθως ε ξεγη η γε ερ

 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α αποστο ο ο

 λοις ο τι ανεστη ο Κυ υ ρι ος

Και νυν. Θεοτοχίον.

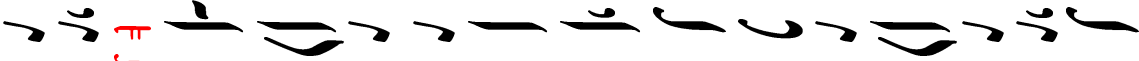

Κατεπλαγησαν Αγνη παντες Αγ γελων οι χο

 ροι το μυστηριον της σης κυοφοριας το

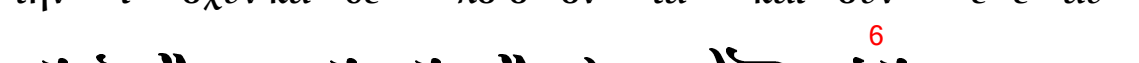

 φρικτον πως οτα παντα συνεχων νευματιμοο

 ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και

 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα

 λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε

 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ₂₂ δι δα ξο ο

 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ ₉

Tων α γγε λων ο δη η η η μος ^{ν'} ₂₂ κα τε

 πλα γη ο ρω ω ν σε ^{ν'} ₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι

 σθε ε ε ε ντα ^υ ₉ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{ν'} ₂₂

 την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{ν'} ₂₂ και συν ε ε αυ

 τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα ^υ ₉ και εξ ⁶

 α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^υ ₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ^u₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ^u₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι ^v ²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ^{u q} ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^v ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^{u q}

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^v ²² και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^{u q} την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^v ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u q}

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u_q

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v'}_z ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^u_q χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ ^{v'}_z χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u_q ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^u_q

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v'}_z Α λλη

λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u_q

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v'}_z Α λλη

λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^u_q

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σς ^u_q

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαξραπων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σ^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων

ελθ^{u q}σαι προς το μνημα σ^{u q}ωτηρ εν η χ^{u q}δ^{u q}

το Αγγε ελ^{u q} προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τ^{u q} μνη η μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνη^{u q}δ^{u q} μεν Πατε ερα και τον τ^{u q}δ^{u q} τ^{u q}

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συν τοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιιδα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι καιεις τους αιωνας τον αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι αναβλυυζει τατης χαα

ριτος ρειειθρα αρδεν ο οντα α πασαν την κτιισιν

προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελξει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως εχει τις στοργην

επιτω Κυριω θερμοτερον φιλητρον χρεωστου

μεν ^ε_χ

Δ ^ε_χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_χ Και νυν και α ^ε_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_χ

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_χ

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^Δ₂₂ ε νε κεντης δο ο ξηστου ο νο μα τος

σου ^ε_χ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^Δ₂₂ ε νε κεντης δο ο ξηστου ο νο μα τος

σου ^ε_χ

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
 ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν

καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὐς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἔστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθρῳ ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦναι ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντοῦς ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *

Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λει φον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σθ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μου και πασαςτας ανομινας με εξαλει

ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μου

Mη απορριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψωσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηρι ι ας μα γα λ ι α σε ται η γλωσ σα μα την

δι και ο συ νη σθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^{z'}

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^{z'} Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μι ν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

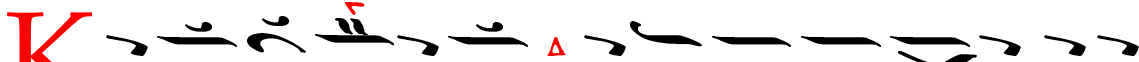

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

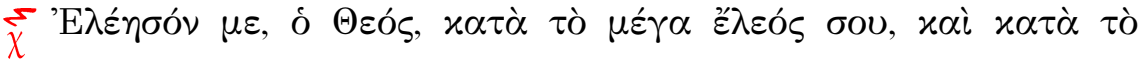
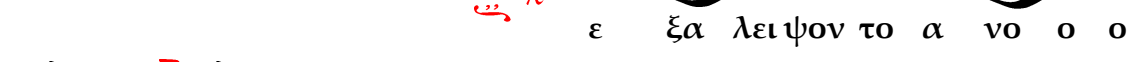

 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

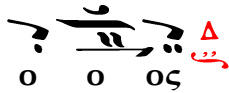
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μδ

A να στας ο Ι η σης α πο τχ τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιοῦς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίου Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἄπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυράν,

ἐσβέσατε Σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν
ιαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ρύπον
ἐκπλύνετε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν,
τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες
ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ
φρονήματι.

Δόξα.

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί·
αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες
γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν
συντρίβοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριὴλ σοι προσφωνῶν,
τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην,
τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου
ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ
κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς
Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ
Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων.

ᾠχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία λόγον, θεϊκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις
τῆς σαρκός, ἰσχυρῶς Πνεύματος ἠνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε,
μάρτυς θεόπνευστε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀναρτηθέντα, ὠμοτάτους κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς
Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῇ καρτερίᾳ σου,
καλλωπιζόμενον.

Δόξα.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἷματι δὲ τὴν πυράν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῆ θεία χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἰλάριον πιστοί, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, οὔτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτῆρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῆ δυνάμει τῆ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ

Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχ. Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη,
Εἶφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλαρίον τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαήλ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς ἐχρημάτισε Πατῆρ πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†962)

Στίχ. Ὁ Μιχαήλ τὴν κλήσιν αὐχῶν Ἀγγέλου,
Καὶ βίον ἐσπούδασεν ἔξιν Ἀγγέλων.

Ζήσας, Μιχαήλ, ὡς ἄσαρκος ἐν βίῳ,

Ὅμωνύμῳ νῦν συμπαρίστασαι Νόῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φάυστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

Στίχ. Πῖόν τι Χριστῷ θῦμα καὶ Σεραπίων,
Χριστοῦ παρ' ἐχθρῶν εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ὡς ἄρμα αἷμα τετράϊππον εἰς πόλον

Εὐροῦσα, ἐξώρμησε τετράς Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Στίχ. Μάμαντα ἂν δὲ ἀγέραστον παρίδω,

Πῶς ἂν φανείην φίλος εἶναι Μαρτύρων;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία ἔνδοξος Μυροφόρος Βερονίκη ἡ αἰμορροοῦσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅλου νοητῶς δράττεται σου νῦν, Λόγε,

Ἡ κρασπέδου σου πρὶν μόνον δραξαμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἁγιορείτου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος κατὰ τὸ ἔτος ,αϞϠϞδ' (1994).

Στίχ. Ζήσας Παῖσιος μόνος Θεῷ μόνῳ,

Πολλοὺς τεθλιμμένους ἐκούφισεν πόνων.

Ἦνωμένος γὰρ τῷ Θεῷ δι' ἀγάπης,

Παραμυθεῖσθαι πάντας εἵληφεν χάριν.

Δωδεκάτη Παῖσιος ἀνέσπερον αὐγὴν εἶδε.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Βυζαντίου καὶ Ἀκακίου, τῆς Ἐπισήμου καὶ Βασιλικῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος Χανίων, τῆς ἐπονομαζομένης τῶν Τζαγκαρόλων. Τελεῖται δὲ καὶ κεχωρισμένως ἡ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Γερασίμου, τοῦ χρηματίσαντος Σχολάρχου τῆς κατὰ Πάτμον ἱερᾶς Σχολῆς, καὶ κατὰ τὴν ἐβδόμην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

Στίχ. Γέρας εὔρατο Γεράσιμος ὁ θεῖος,

Ἐχθροῦ δὲ εἶλεν Ἀκάκιος κακίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου τοῦ ἐν

Κιέβω καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Πρωτομάρτυρες ὄντες Ῥωσίας τὰ τέκνα,
Θεῷ πρεσβεύετε Θεόδωρε σὺν Ἰωάννη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος,
ἐπισκόπου τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Σειρᾶ συνήφθη Ποιμένων Σεραπίων,
Οὐ ἐποιμενάρχησαν Θεοῦ σοφία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου, τοῦ διὰ Χριστὸν
σαλοῦ, τοῦ ἐν Νόβγκοροντ.

Στίχ. Ἄρσιν ποιοῦσιν ψυχοπομποὶ Κυρίου,
Ψυχὴν αἴροντες Κυρίῳ Ἀρσενίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος,
ἡγουμένου τῆς Μονῆς Βολόμσκ.

Στίχ. Σίμωνος ἔχων τὸν ζῆλον ἀποστόλου,
Σίμων τῷ Θεῷ εὐαρεστεῖ ὁσίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τῆς σεβασμίας
Εἰκόνας τῆς Παρθενομήτορος, τῆς ἐπικαλουμένης Τριχερούσης,
ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ θαύματος συγκολλήσεως τῆς ἀποκοπέσης
χειρὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἧτις περίπυστος καὶ
θαυματουργὸς Εἰκὼν ἀποτεθησαύρισται καὶ διαφυλάσσεται
εὐλαβῶς ἐν τῇ Μονῇ Χιλιανδαρίου ἐν Ἄθωνι.

Στίχ. Εἰκὼν σου, Ἄγνη, ὡς θεία μυροθήκη
Δέδοται ἡμῖν ἐκ Παλαιστίνης πάλαι.
Τριχερούσης δυωκαιδεκάτῃ ἤξιν ᾧδε αἰείδω.

Ἔτι δὲ Πανήγυρις ἱερὰ ἐν τῇ Ῥουμανικῇ Σκῆτῃ ἐν Ἄθω τελεῖται
εἰς τιμὴν ἑτέρας θαυματουργοῦ, ἰαματικῆς, φωταυγοῦς καὶ
παντίμου Εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, τῆς Προδρομιτίσσης,
παραδόξως καὶ θείῳ θαύματι ζωγραφηθείσης.

Στίχ. Εἰκὼν θαυματόβρυτε Μητρὸς Κυρίου,
Ὡς θαυματουργῆτος Νύμφης πανάγνου,
Τοὺς προσκαλουμένους σε φύλαττε, σκέπε,
Πάσης ἀνάγκης δυσμενῶν ἐπηρείας,
Χάριν πλουτοῦσα τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους
Καὶ τὰ αἰτήματα πληροῦν τῶν σὲ λιτευόντων.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ προσκύνησιν τῆς
ἑτέρας θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς
ἐπικαλουμένης «Φοβερά Προστασία» καὶ ἐν τῇ Μονῇ
Κουτλουμουσίου φυλαττομένης. Τιμᾶται δὲ ἡ σεβασμία
Θεομητορικὴ Εἰκὼν τῆς Φοβερᾶς Προστασίας καὶ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ
Ἑσυχαστηρίῳ Μοναζουσῶν παρὰ τὴν Μεγάλην Παναγιάν
Ἱερισσοῦ, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς
Καλαμάτας, ὡς καὶ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἐπισκοπῆς
Παληαχώρας Αἰγίνης.

Στίχ. Οὐ φόβον ἡμῖν ἡ κλησίς σου Παρθένε φέρει,
Ἄλλ' ἐλπίδα πολλὴν καὶ στοργὴν καὶ ἀγάπην.

Δυωκαιδεκάτῃ Ἰουλίου παρθενικὴν πανήγυριν τιμῶμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν δεκάτην Ἰουλίου, μνήμην τελοῦμεν καὶ τῶν ἐν Λειψοῖς Ὁσίων Μοναχῶν καὶ Ἡσυχαστῶν Νεοφύτου τοῦ Ἀμοργίνου, Ἰωνᾶ τοῦ Λερίου, Νεοφύτου τοῦ Φαζοῦ, Ἰωνᾶ τοῦ Γαρμπῆ καὶ Παρθενίου τοῦ Φιλιππουπολίτου.

Στίχ. Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶντες πάλαι,
Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίστανται Ὅσιοι.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι
 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὺν
φρονεῖς παρὰ τὸν κτιστὰν ἀλλὰ πύροσ
ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψαλ
λον Ὑπερῦμνητε ὁτῶν πατέρων Κυρι
ος καὶ Θεος ἐλογητοσ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεις ἐν τῇ καμιν
νώοτο ὁκοσθῆς Θεοτοκῆς διεσωσατο
τοτέμεν τυπῆμενος νυνδε ἐνεργῆμεε
νος τῆν οἰκῆμενην ἀπασαν ἀγειρεῖ
ψαλλῆσαν τὸν Κυριὸν ὑμνεῖτε τα
εργα καὶ ὑπερψουτε εἰς πάντας αἰ
ῶνα ἀαῶνασ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ Bx
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ε
γ

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ Δ
δ ε πι τω

Θε ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ε
γ

2 χ Bx
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δᾶ λησ αυ τᾶ ε
γ ι δᾶ γαρ α πο τᾶ νυν μα

κα ρι χ ε
γ σι με πα σαι αι γε νε αι ε
γ

T Bx
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε
γ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ε
γ

3 χ Bx
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁴ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

⁵ **K**α θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ ςν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδή θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ε΄.

Ἦχος Δι-Θ

Η ζω η και αι ο δο ος Χριστος εκ νε ε
κρων τω ω Κλε ο ο πα και τω Λου κα α συ
νω ω δευσεν οισ περ και ε ε πεγνω ω σθη εις Εμ
μα ρς κλων τον α αρ τον ων ψυ χαι και αι καρ
δι ι αι και ο με ναι αι ε τυ υγ χα νον
ο τε τϑ τοι οισ ε λα α λει εν τη ο δω ω ω
και γρα φαις ηρ μη νευ εν α α υ πε ε στη μεθ
ων η γε ερ θη κρα α ξωμεν ω φθη τε και αι
τω Πε ε τρω

Θεοτοχίον.

Υ μνω σϑ το ο α με ε τρη τον ε λε ος
ποι οι η τα α μϑ ο τι σαν το ον ε κε ε νω
σας τϑ φο ο ρε σαι αι και σω ω σαι φυ σιν βρο των κα
α κω θει ει σαν και Θε ε ος ω ων η νε ε σχϑ εκ
της α γνη ης θε ο ο παιδος κατ ε ε με γε εν

νηθη η ναι και κα τελθει ει ειν με χρις α
 δε θε λων με λο ο γε σω ωσαι πρε σβει αις τη
 ης τε κδ ς σης σε Δε σπο τα πα αν οικ τι ιο
 μον

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον

δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου

Ο Σταυρον υπομεινας και θανατον και αναστασης εκτων νεκρων παντοδυναμε Κυριε δο

ξαζομεν σου την αναστασιν

Α ινειτε τον Θεον εν τοις Αγιοις αυ

του αινειτε αυτον εν στερω ματι

της δυναμεως αυτου

Ε ντω Σταυρω σου Χριστε της αρχαιας κατα

ρας ηλευθερωσας ημας και εντω θανατω σου

τον την φουσιν ημων τυραννησαντα διαβο

λον κατηργησας ενδετηε γερσει σου χαρας τα

παντα επληρωσας διοβωμε εν σοι

αναστασης εκτων νεκρων Κυριε δοξα σοι

Α ινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις

αυτου αινειτε αυτον κατα το πληθος

της μεγαλωσυνης αυτου

Tω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γιδωντου εχ θρου ο α να στας εκτων νε κρων α
να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α εκ
τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε
σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε
νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι
λανθρωπι αν αν θρωπος γε νο μενος α τρε επτως
και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α
πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα
να σι αν πα ρε εσχεστω γε νει των αν θρω πων ως
μο νος παντο δυ ναμος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Θ α να τον κα τε δε ξω σαρ κι η μιν α θα να

σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ και εν τα φω ω κη

η σας ι να η μας του Α α δου ε λευ θε ρω σης

συ να α να στησασε αυ τω πα θων μεν ως ανθρωωπος

αλλ α να στασως θε ος δι α του το βο ω ω

μεν δο ο ξα σοι ζω ο δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λανθρω

πε

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα

νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φριξαν Α δου πνυ

λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος κα

τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γησαστην ι

σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα ρε

εσχεςτη α ναστα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ

ρι ε δο ξασοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη

των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να

στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α

η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεν τα

του μνη μα τος και τον Αγ γε λον κα θε ζο με νον

και λε γον τα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε

κρων α νε στη ως Θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

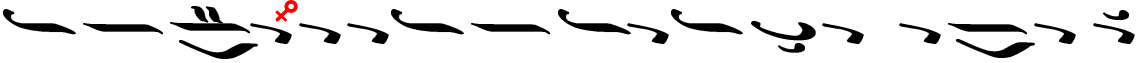
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα τα

θαν μα σι α σου

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ λα

α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που ε στιν

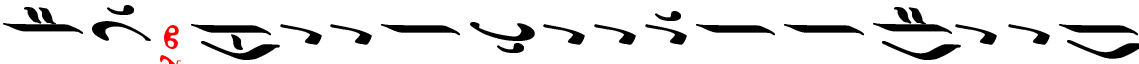
 ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θονσφρα γι σαντες

 δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι

 δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω α να

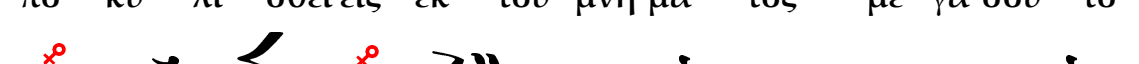
 στα ντι καν υμεις σι γη ση η τε του Κυ ρι ουτην ε

 γερσιν οι λι ι θοι κε κρα ξο ονται μα λι στα ο α

 πο κυ λι σθειεις εκ του μνη μα τος με γα σου το

 ε λε ος με γα το μν στη ρι ον της οι κο νο μι ας

 σου Σω τηρ ημων δο ξασοι

Ἦχος Πα φ

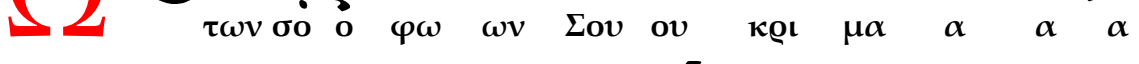
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

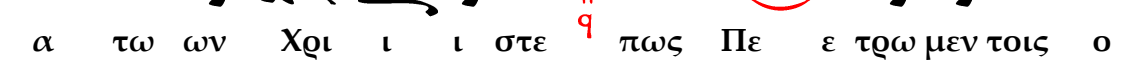
 Πνε ευ μα α α τι

Ω των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α

 α τω ων Χρι ι ι στε πως Πε ε τρω μεν τοις ο

 θο νι ι ι ι οι οις μο ο ο νοις ε δω ω

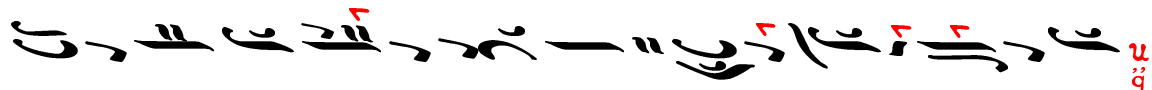

 κα ας εν νο η η σαι Σου ου ου ου την α α να

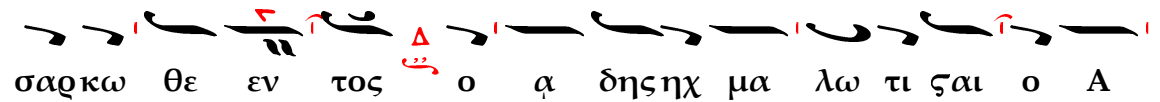
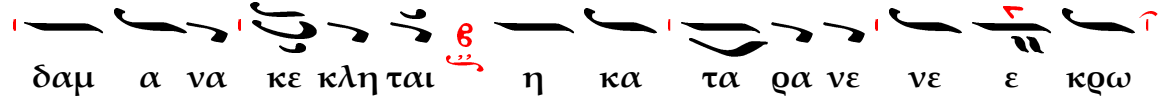
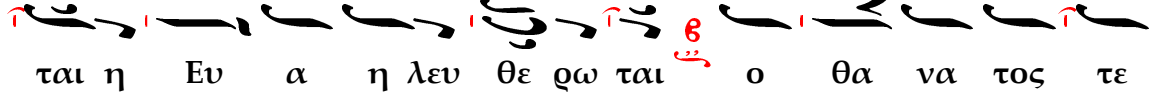
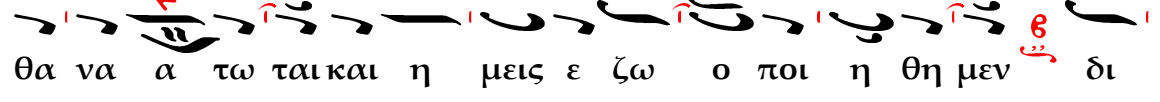

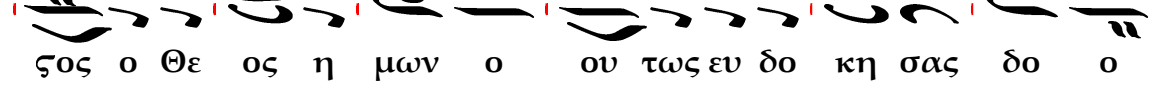

 α α α α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι

Κλε ε ο ο ο ο πα ^{u q̇}συμ πο ρε υ ο ο με νο
 ο ος ω μι ι ι λεις ^{π q̇} και ο μι ι λων ^{Δ δ̇} ουκ ε ευ
 θε ε ε ως σε ε α αυ το ο ο ο ον φα
 α νε ε ε ροις ^{Κε} δι ο ο και ο ο νει ει δι ι
 ι ι ι ζη η ^{Πα} ως μο νος πα ροι κων εν Ι ε ρου
 σα α λημ ^{Δ δ̇} και μη με ε τε ε ε χων ^{Δ δ̇} των εν τε ε λει
 βου λε ευ μα α α α α τω ων α α αυ της ^{π q̇}
 αλλ ο πα α α αν τα προς το του πλασμα α το συμ φε
 ε ρον οι κο νο ο μων ^{Πα} και τας πε ρι ^{u q̇} σου προ φη η τει
 ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας ^{π q̇} και εν τω
 ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω ω ω
 σθη ης α α αυ τοις ^{Δι μ̇} ων και προ ο του του ου αι αι
 κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι ^{u q̇} προς γνω ω σι ιν
 σου ^{Δ δ̇} α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το ^{π q̇} οι και τοις
 μα θη ται αι συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οις ^{Δι Κε} η η η η η δη τρα α νως ^{ν̇ ρ̇} ε

 κη ρυτ τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν ^υ
 Πα ^ο

 δι ης ε λε ε η σο ον η η μας ^Δ
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ θ

 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου ς

 Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως ^Δ δο ξα εν υ

ψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις εν

δοκιμα

μου ου μεν σε ελογου μεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δι

α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πατερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμα

τιι ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημε

νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστοςεις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α
μη ην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σουεις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ
το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος **A** α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος **A** α γι ι ος **A** α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν
α σω μεντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ς

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων

αμην

Ο μόνου γένου Υἱοῦ καὶ Λόγου Θεοῦ α-

θανάτου ὑπαρχῶν καὶ καταξάμενος δι-

ατὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι

ἐκ τῆς ἀγιασθεοτοκῆς καὶ αἰπαρ-

θεν Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας

σταυρωθεὶς τε Χριστὸς θεὸς θανάτω θάνα-

τον πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγιασθρια

ααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ὡς ἅμα αἰῶνας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

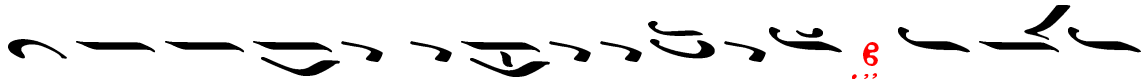
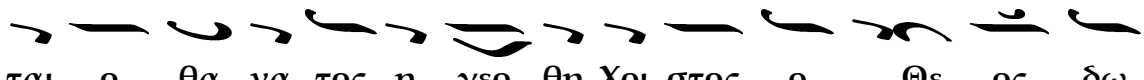

ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

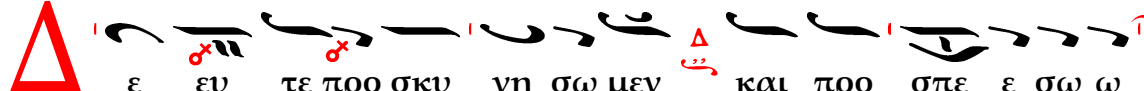

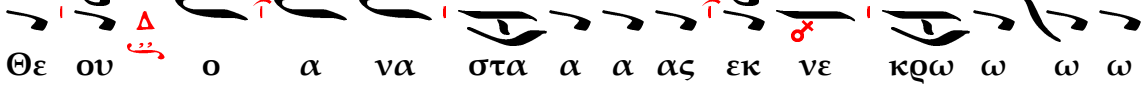

 τοις Αποστολοις κωμωμεναι ελεγον εσκυλευ

 ται ο θανατος ηγεθη Χριστος ο Θεος δω

 ρου μενος τω κοσμο τω μεγαελεοο

 ος
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωω

 μεν Χριστω ω ω ω ω σωσον ημας Υι εε

 Θεου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

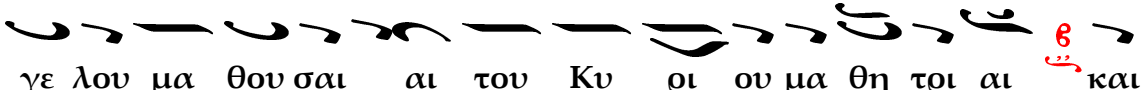
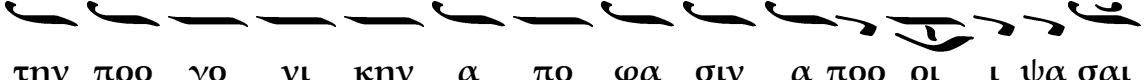
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλληλιστα
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

 Τοφαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μαθη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι

τοῖς Ἀποστόλοις κἀ χωμέναι ἐλεγον ἔσκυλευ
ται ὁ θάνατος ἡ γερθη Χριστός ὁ Θεὸς δω
ρου μένος τῷ κοσμῷ τὸ μεγαλεῖος

Εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Τῆς ἐνθεῦ ἀγαπῆς ὁ πυρδεξάμενος ὑ
περβαλῶσῃ ἀσκήσει ἐδοθῆς ὁ λος Θεῶ
καὶ παρὰ κλήσιν πολλῶν ἀνθρώπων γεγῶνας ἰλογοῖ
οἰς θεοῖς νῦν θετῶν προσευχῶν θαυμάτων Παῖσι
ἐθεοφορεῖ καὶ νῦν πρεσβευεῖς ἀπαύστως
ὑπερπαντός τῶ κοσμοῦ Ὁσιε

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̄ϛ Γα ρ

Ἄγι οἱ Ἀναγυροὶ καὶ αἰθαυμάτου
γοῖ ἐπισκεψάσθεις ἀσθενεῖας ἡ
μῶν δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν ἀνδο
τε ἡμῖν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελείται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αι θεοτοκων τιμων των σε ε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
ααγιος ο ος ι ι ι ισχυρο ο ο ος α
αγιος αθανατος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Ε' ἐβδ. (Ῥωμ. ι' 1-10).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφοδρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τες αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἄγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι «ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς»· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· «Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ «τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον;». Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; «Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου»· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α
 Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ ε π ι τ ο ν μ η
 ρ ο ν σ ε δ υ ν α τ ε τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ ε και τ ω
 κ α α α λ λ η ι ε ι ε ι σ
A λ λ η η λ ϝ ι ι α A λ λ η η λ ϝ ϝ
 ϝ ι ι ι ι ι α A α α α α λ λ η η η
 λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α
 Ε ν τ ε ι ν ο ν και κ α τ ε υ ο δ ε και β α σ ι λ ε υ ε
 ε ν ε κ ε ν α λ η θ ε ι α σ και ρ α ο τ η τ ο ς και δι
 και αι ο σ υ υ υ υ ν η ς
A λ λ η η λ ϝ ι ι α A λ λ η η λ ϝ ϝ
 ϝ ι ι ι ι ι α A α α α α α λ λ η η η
 λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ἡ 28-34, θ΄ 1).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν

μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Δι' ς

^{Δι} ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
 ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} μ ^Δ μυ στι κως ει κο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες ^Δ και αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
^{Δι} η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

T αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϞ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϞ και κα τα φυ γη η μϞ και

ρϞ υ ςη ης μϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

Ϟ Ϟ Ϟ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ πνε ευ μα το ο ο ος σϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σϑ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ϑ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνδ δ δ δ μεν σε Ευ λο

γδ δ δ δ μεν σοι ευ χα ρι ςδ δ μεν

Kυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σδ δ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μδ δ δ δ

δ Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ω ω

μα α α α α μδ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μδ και ρυ υ υ ςη η η ης

μδ

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ρ

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ζον και αι
πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο
ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ϝ ϝ βι ι ι ι ι μι και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
κϛ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε
ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ´ Φεβρ. , βι´ . I.A.

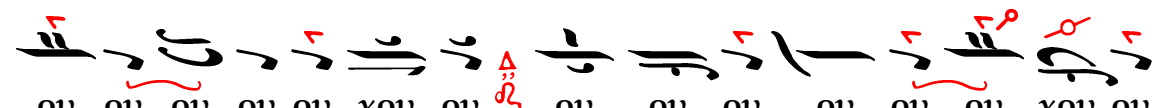
Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δι

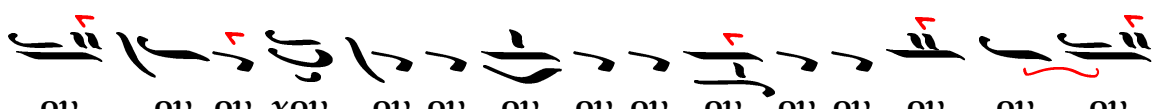
A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ον Λο
ο ο γο ον τε κου ου ου οσαν την ο ον τω ως
Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

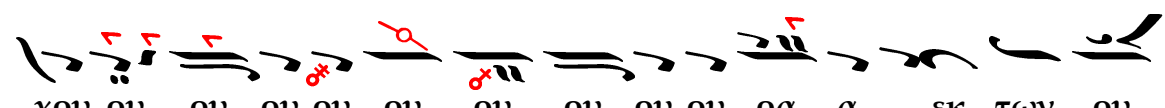
 ω χω ^Δ εκ τω ων ου ου ου ου ου ου χου ου ου

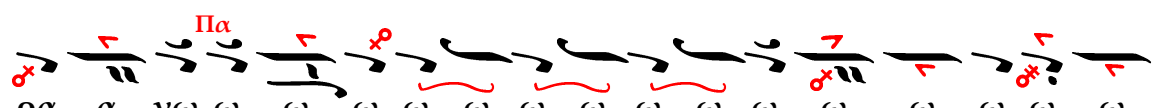
 ου ου ου ου ου χου ου ^Δ ου ου ου ου ου ου χου ου

 ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

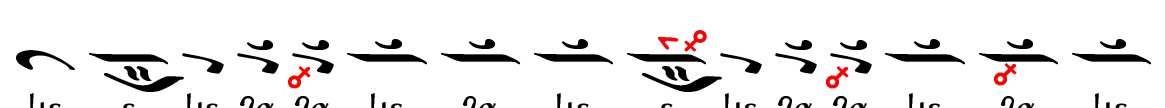
 χου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α εκ των ου

 ρα ^{Πα} α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

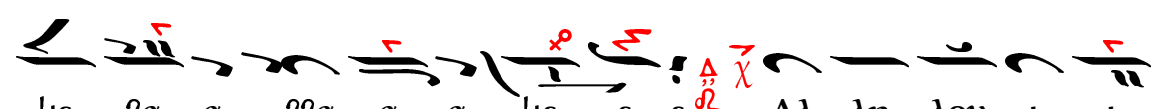
 ων ^Δ α ^χ λιε ε ε ρα λιε ε ε λιε ρα α α α

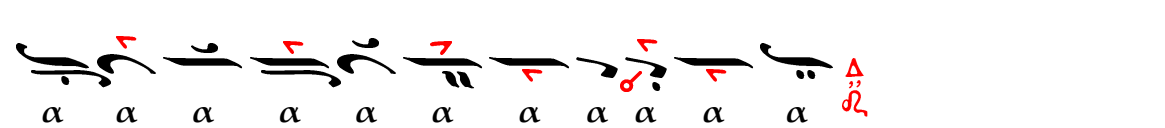
 λιε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε

 λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α α λιε ρα

 λιε ρα α ρα α α λιε ε ε ^Δ ^χ Αλ λη λου ι ι

 α α α α α α α α α α α ^Δ

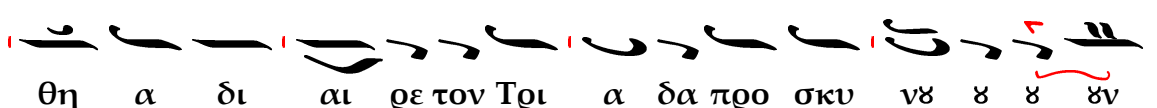
Ἦχος Δι-ϑ

E

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ⁶ ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς εν

 τες ⁶ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος